

New Milford, Conn., 1976 január 22

Kedves Ödön Bátyám!

Hálásan köszönöm leveledet és a csekket. Nagy ajándékot küldtél, mert a Te megértésedet sokkal többre becsülöm, mint azokét, akik a kritika fórumain ágálnak és olyan irányokat támogatnak, amelyek már régen elviharzottak a nyugati, de különösen a francia irodalomban és a hökkentő, az izléstelen, az értelmetlen irányába taszítják a költészetet/a zenét és szobrászatot is/, amely valamikor a szépséget és az ember magasabbra emelését szolgálta.

Csak most olvastam egyik időszaki, képes lapunk első oldalán egy úgynevezett prózaverset, mellyel a lap előfizetőinek és munkatársainak boldog új évet kíván. A második mondat ez: "Szeretnék adni valamit, ami megnyugtató ... ami néhány nyugtató percre anyád magzatvizébe tesz vissza.."

Amikor egy szerkesztő, még hozzá nő és anya, nem veszi észre, hogy ez izléstelen, akkor itt már nem lehet segíteni. Hiába mutatok rá, mert a mai emberek nagy részének az a szokása, hogy a saját tévedéseiket körömszakadtáig védik.

Ezen a betegségen úgy látszik keresztül kell esni, mint a gyerekek a bárányhimlőn, vagy a kanyarón és később, amikor felnőtt elfelejteti, mégis attól félek, hogy ez az izlésrombolás, a szerkesztők segítségével, felszívódik egy egész nemzedék lelkébe és végleg elfordítja őket a szép, a kibékítő és az építő dolgok örömeitől.

Örvendek a Rockefeller Foundation adományának, mert olyan munkát jutalmaz és segít, mely az egész amerikai magyarság javát szolgálja. Adja Isten, hogy még sok-sok éven át folytathassad munkádat és terveid beteljesülésének örömét is élvezhessed!

Szülővárosodhoz szép élmény fűz 1938-ból, amikor erdélyi kortársaimmal a szegei hatalmas, 3 erkély- és páholy-soros /úgy hiszem jól emlékszem/ színházban adtunk elő. Mellettem ült Sik Sándor, aki

a bevezetőt mondta, s míg egyik társam felolvasott, ő megtanított arra, hogy miként kell kiküszöbölni azt a hibát, amit az előttem olvasó tett, s ami miatt még a földszinten sem hallották jól. A szegedi színházban tanultam meg erőteljes hangon felolvasni.

Szegedhez még egy nemrég meghalt jóbarátom /volt egyetemi tanár/ emléke is fűz. Irodalmi szépségű leveleket küldött. Korai halálát már évekket ezelőtt megjósolta és utolsó éveiben, buzgó reformátusként, annyira Isten közelében élt, hogy leveleinek olvasása közben sokszor úgy éreztem magam, mintha a szegedi templom padjában ülnék és istentiszteleten vennék részt. Halála nagy űrt hagyott bennem.

Gombos Zoltánnal - akivel mindig jóbarátságban voltam - éveken át vitáztunk. Kért, hogy ne irjak más lapokba. Egyideig elnézte, de mikor nyugdíjba vonulásom után megsűrűsödött az a tevékenységem más lapokban, határozott formában fölvetette, hogy csak úgy közölhet tőlem, ha kizárólag nála írok. Nem fogadhattam el ezt a feltételt, mert annak a segítségével, hogy kanadai, kaliforniai és délamerikai lapokban irtam, többször kaptam, fizetett utiköltséggel, meghívást Torontóba, Los Angeles-be, San Francisco-ba és Venezuela-ba is, hogy csak a távoli helyeket említsem. 5 gyermekes családapaként sohasem tehettem volna a magam erejéből ilyen utakat. Viszont sajnálom, mert ezzel szemben elveszítettem az Amerikai Magy. Népszava, a Szabadság és az Amerikai Magy. Világ olvasóközönségét, de az én helyzetemben nem tehettem másként.

Külön köszönöm jókívánságaidat is. Nem tudom, hogy 68 évemmel még mennyi időm van hátra, de egy-egy nap úgy érzem, hogy sietnem kell/magas a vérnyomásom/, ha még egy-két tervemet meg akarom valósítani.

E percben érkezett ide egyik clevelandi lap/a Kat. Magy. Vasárnapja/.

Lakozlik a kötetemből az 1939-ből keltezett, "Békesség nektek" c. versemet, melyet a szörnyű német hadigépezet elindulásakor irtam. Az első sort így kezdik: "Boldogok, mint egy számkivetett..." Szegény olvasó, honnan találja ki, hogy Bolyongok a helyes szó. Azt hiszik, hogy ebben a boldog korban én is az értelmetlenségekre adtam a fejem. A nyugati magyar sajtó minden héten megajándékoz egy kegyetlen sajtóhibával. Bosszankodjam, vagy nevessek?

Szeretettel ölel tisztelő, hálás barátod

F. Tibor

Tibor Florian
3 Mountain View Drive
New Milford, Conn. 06776

Rev. Edmund Vasvary
1301 Delaware Ave. S. W.
Apartment N 319, Box 908
Washington, D. C. 20024

ekonyvtar.sk-szeged.hu